

KONCERTNA
POSLOVALNICA

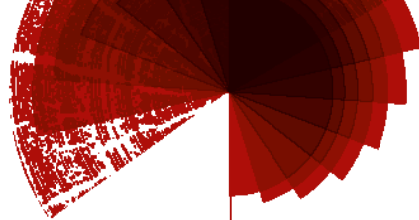
NARODNI
DOM
MARIBOR

BERNARDA BOBRO, sopran
TINA ŽERDIN, harfa

KOMORNI CIKEL 2017/2018

5. abonmajski koncert

Minoritska cerkev, Maribor, 25. maj 2018 ob 19.30

SPORED

V francoskem duhu

Eva Dell'Acqua (1856–1930)

Villanelle (Frédéric van der Elst)

Gabriel Fauré (1845–1924)

Impromptu za solo harfo, op. 86

Gabriel Fauré

Izbor pesmi (priredbi T. Žerdin)

Les Berceaux, op. 23/1 (Zibelke, Sully Prudhomme)

Tristesse, op. 6/2 (Otožnost, Théophile Gautier)

Toujours, op. 21/2 (Za zmeraj, Charles Grandmougin)

Chanson d'amour, op. 27/1 (Ljubezenska pesem,

Armand Silvestre)

Après un rêve, op. 7/1 (Iz sna, Romain Bussine)

Slavko Šuklar (1952)

Oscillation, za solo harfo (krstna izvedba)

Claude Debussy (1862–1918)

Izbor pesmi (priredbi T. Žerdin)

Beau soir (Lep večer, Paul Bourget)

Mandoline (Mandolina, Paul Verlaine)

Nuit d'étoiles (Zvezdna noč, Théodore de Banville)

Musique (Glasba, Paul Bourget)

Clair de lune (Mesečina, Paul Verlaine)

Carlos Salzedo (1885–1961)

Pesem v noči, za solo harfo

Maurice Ravel (1875–1937)

Pet grških ljudskih napevov (priredba C. Salzedo,

besedila Michel Dimitri Calvocoressi)

Chanson de la mariée (Nevestina pesem)

Là-bas, vers l'église (Tam doli, pri cerkvi)

Quel galant m'est comparable (Kdo se lahko primerja z mano)

Chanson des cueilleuses de lentisques (Pesem nabiralk pistacije)

Tout gai! (Veselo!)

Eva dell'Aqua je bila belgijska skladateljica italijanskega porekla, ki izhaja iz umetniškega družine. Njen oče je bil slikar, sama pa se je uveljavila kot romantična skladateljica komorne ter simfonične glasbe, predvsem pa so bile znane njene opere in operete, ki jih v zadnjem času ponovno vse bolj izvajajo. Samospev *Villanelle* iz leta 1892 za koloraturni sopran ob spremljavi klavirja je dosegel veliko priljubljenost in sodi med njene najbolj znane skladbe. Tako spremljava kakor virtuozni vokal vsak na svoj način posnemata let lastovke, ki jeseni odhaja na jug, v svobodo, po kateri hrepeni pevčevo srce.

Gabriel Fauré je najpomembnejši in najplodovitejši skladatelj francoskega samospeva pred Debussyjem. Bil je učenec Saint-Saënsa, po duhu pa blizu Césarju Francku. Sprva je bil dejaven predvsem kot organist, leta 1905 pa je postal direktor pariškega konservatorija. Zavzemal se je za naprednost v glasbi, ne da bi pri tem posegal po radikalnih sredstvih; mnogi ga bolj kot poznega romanticista pojmujejo kot predhodnika impresionizma. Bil je vsestranski glasbenik, skladatelj gledališke, orkestrske in zborovske glasbe, po značaju lirik z občutljivostjo obdobja fin-de-siècle, ki je v svojih skladbah znal z najbolj prefinjenimi skladateljskimi domisleki združiti resnobo in plemenito, izčiščeno preprostost. Skrbno oblikovane in preproste spевne melodije je tako združil s kompleksno, pretanjeno harmonijo.

Fauréjeve samospeve uvaža *Impromptu za solo harfo* z značilnimi, drznimi akordi uvoda in z nekoliko bolj liričnim osrednjim delom, ki mu sledi vehementno nadaljevanje. Skladba je bila napisana za tekmovanje harfistov na pariškem konservatoriju leta 1904, z

njenim nastankom pa je bila verjetno povezana tudi glasbena družina Hasselmans.

Samospeve je Fauré komponiral celo življenje, pri čemer nekateri muzikologi opozarjajo na vedno večjo poduhovljenost in abstraktnost njegovih poznih del. *Les berceaux* je eden najbolj znanih Fauréjevih samospevov. Svojo priljubljenost »dolguje« hipnotičnemu pozibavanju harmonije, ki spremlja celo pesem in ponazarja zibanje ladij v valovih ter otrok v zibelkah, govori pa tudi o hrepenenju moških po daljavah ter otožnosti žensk, ki ostajajo zadaj. *Tristesse* s svojo nalezljivo melodijo in ritmom nekakšnega valčka je ples, ki nas popelje v srce žalosti. *Toujours* je strastna ljubezenska izjava, ki napetost stopnjuje z vedno bolj zadržanimi in vse višjimi toni. *Chanson d'amour* je ljubezenska pesem z očarljivo harmonsko spremljavo. Mladostni samospev *Après un rêve* pa s svojo lirično in mehko melodijo predstavi sanje mlade ljubezni, ki se že naslednji hip razblini.

Slavko Šuklar je po študiju v Beogradu predaval na glasbenih akademijah v Novem Sadu in Beogradu. Od vrnitve v Slovenijo leta 1977 poučuje na Srednji glasbeni šoli Frana Koruna Koželjskega v Velenju, kjer je tudi vodja koncertne dejavnosti na področju resne glasbe. Šuklar od leta 2000 aktivno deluje v klubu Pomurskega akademskega centra v Murski Soboti, kjer je glasbeni urednik in organizator odmevnih koncertov, od leta 2002 pa tudi umetniški direktor festivala PACOV glasbeni maj v Pomurju, ki se razvija tudi preko slovenskih meja.

Šuklarjev opus zajema več kot 90 skladb za najrazličnejše zasedbe. Je avtor solističnih, komornih, zborovskih in simfoničnih del, preizkusil se je tudi v ele-

ktronski glasbi ter glasbi za multimedijske projekte, filme, TV serije, radijske drame in lutkovne predstave. Njegove skladbe izvajajo na najpomembnejših festivalih na območju nekdanje Jugoslavije, drugod po Evropi, v Izraelu in Hong Kongu. V svoje programe jih redno uvrščajo vidni slovenski in evropski orkestri ter druge zasedbe, izvajajo pa jih izvrstni domači in tuji solisti. Zanje je prejel številne nagrade in priznanja tako doma kot v tujini. Večino Šuklarjevega opusa sta posneli hiši RTV Novi Sad in RTV Beograd, nekaj del so posnele druge tuje radijske hiše, sicer pa od leta 1977 njegove skladbe snema tudi RTV Slovenija. Kar nekaj Šuklarjevih del je premierno izvedla harfistka Tina Žerdin, ki bo na nocojšnjem koncertu prav tako izvedla noviteto za solistično harfo – *Oscillation*.

Claude Debussy je v svojem času veljal za dediča dekadence romantične glasbe, v resnici pa je bil glasbeni vizionar, ki je odstiral pota novim glasbenim svetovom s svobodno linearnostjo svojih melodij, transparentno zvočnostjo ter od ustaljenih tonalnih napetosti očiščeno harmonijo. Čeprav ga največkrat označujemo kot impresionista, ta izraz ni edini veljaven za njegovo glasbo, pove pa veliko o njeni barvitosti in utripajoči atmosferi. Impresionizem je bil izhodišče, ki je zaznamovalo Debussyjev razvoj, a ta je šel naprej proti samosvoji, skoraj klasicistični absolutni glasbi.

Debussy se je s samospевom in s posebno ljubeznijo ukvarjal predvsem v svojem zgodnjem ustvarjalnem obdobju. Njegovi samospेvi se vračajo k deklamaciji in govorni zvočnosti, ki je blizu recitativu. Klavirsko spremljavo zaznamujejo izčiščene, transparentne strukture, linije pa so precizno izpeljane in čiste, včasih celo začinjene z ostrimi potezami. Skladatelj se iz-

ogiba močnemu patosu, občutja nakazuje v niansah in jih subtilno senči z zvokom in z lahnimi ritmi. To je svet zglajenih strasti, lepote in subtilnosti, ki se napaja pri srečni povezavi glasbe in poezije. Debussyjev čas je bil namreč tudi čas pesniškega simbolizma, Baudelaira, Verlaina, Mallarméja in drugih, npr. Paula Bourgeta. Skladatelj je ob tej poeziji zrasel in se kot pesnik preizkusil tudi sam. Navdih za ustvarjanje samospेvov je dobil tudi druge. Leta 1881 je spoznal mlad par Vasnierovih; moža, ki je postal njegov pokrovitelj, in ženo, lepo ter nadarjeno koloraturno sopranistko. Madame Vasnier je za nekaj let postala Debussyjev navdih, njegova »melodična vila«, ki ji je posvetil številne samospेve.

Harmonsko sofisticiran *Beau soir* zaradi svojega bogatega romantičnega občutja večera in svoje preprostosti velja za najbolj priljubljen Debussyjev samospев. *Mandoline* je samospев posebne miline, obarvan z intervalom kvinte in harmonskimi finesami. Zelo priljubljena je tudi skrbno oblikovana in opojno dišeča *Nuit d'étoiles*. Simbolizem ter njegovo tesno povezanost z zvočnostjo in glasbo odseva tudi *Musique, Clair de lune* pa je plešoča in otožna pesem, ki se nekoliko navezuje tudi na like francoske pantomime.

Ameriški harfist in skladatelj francoskega rodu **Carlos Salzedo** je po besedah Ernsta Blocha odprl vrata novemu konceptu igranja harfe in velja za enega največjih harfistov v zgodovini. Salzedo je pariški konservatorij zaključil komaj šestnajstleten, kot prvonagrajenec v dveh instrumentih. Med letoma 1909 in 1913 je bil prvi harfist Metropolitanske opere v New Yorku pod taktirko slovitega Toscaninija. Leta 1913 je ustanovil Trio de Lutèce in leta 1917 Salzedo Harp Ensemble, ig-

ral pa je tudi v številnih drugih zasedbah po svetu. Bil je vnet zagovornik sodobne glasbe in je deloval v številnih ameriških skladateljskih združenjih. Na mnogih ustanovah je ustanovil oddelke za harfo in vodil poletno šolo (Salzedo Harp Colony v Camden, Maine) ter poučeval na sloviti šoli Juilliard.

S svojimi kompozicijami in deli drugih skladateljev je poglobil tehniko igranja na harfo in obogatil harfistično literaturo. Zgodnja dela do leta 1918 spominjajo na Ravela in impresioniste; v kasnejših delih pa je veliko eksperimentiral z različnimi zvočnimi možnostmi harfe, izumil nove znake za notiranje posebnih zvočnih efektov in oznake za opisovanje glasbenih fraz. S svojimi metodami, zvočnimi barvami in tehnikami je vplival na mnoge druge izvajalce in skladatelje. *Pesem v noči* je ena njegovih najbolj znanih skladb, izšla pa je v njegovi *Metodi za harfo* iz leta 1927.

Maurice Ravel je bil po vzgoji Parižan, vendar ga je močno zaznamovala nefrancoska kultura: njegova mati je bila Baskinja, oče pa Švicar, amaterski pianist in inženir. Maurice je igral klavir in se učil harmonije, potem pa se je vpisal na konservatorij. Kasneje je študiral kompozicijo pri Fauréju in kontrapunkt pri Gédalgeju, ki sta imela nanj velik vpliv. V tem času je napisal nekaj odličnih del, vendar mu ni nikoli uspelo dobiti prestižne študentske Rimske nagrade za kompozicijo, kar se je po petih spodletelih poskusih razplamtelo celo v »afero Ravel«; zaradi goljufanja žirije so namreč zamenjali vodstvo pariškega konservatorija. Vse to kaže, da Ravel kljub strogosti lastnih skladateljskih pravil in uspehom v javnosti ni shajal s pričakovanji avtoritet in konservatorija. Njegov slog se je vse bolj osamosvajal: okoli leta 1902 je postal član skupine

»Les Apaches« (Grobijani oz. Lopovi), v kateri je s prijatelji razpravljal o sodobni literaturi; zanimalo ga je eksotično in starinsko, nenavadno in ironično.

V tem času (med letoma 1904 in 1906) je nastal tudi cikel *Pet grških ljudskih napevov*. Prve priredbe pesmi so nastale na prošnjo muzikologa Pierra Aubryja, ki je želel z njimi popestriti svoje predavanja. V ta namen je Michel Calvocoressi predložil pet grških melodij (Ravel jih je harmoniziral v 36 urah), kasneje pa je prinesel še tri nove; pet pesmi cikla je izbor iz teh osmih del. Ob prvi izvedbi so bile pesmi izvedene v grščini, danes pa jih pogosteje izvajajo v francoskem prevodu Calvocoressija. Cikel je Ravelov prvi poskus v harmonizaciji ljudskih pesmi, ki so mu kasneje sledile še pesmi drugih dežel (Španije, Italije, ...). Ljudskih napevov ni spreminjal, značilna je tudi njegova namenoma nekoliko modalno obarvana harmonizacija v prefinjeni klavirski spremljavi. Grške pesmi z otoka Chiosa prinašajo nabor vsebinsko in značajsko raznolikih pesmi v loku, ki sega od poročne serenade *Chanson de la mariée*, globoko občutene pesmi *Là-bas, vers l'église*, samozavezne in drzne *Quel galant* in občudujoče, zaljubljene *Ô joie de mon âme*, do gibkega, veselega zaključka *À tout gai!* Za harfo in glas je samospeve leta 1930 (z Ravelovim »blagoslovom«) priredil Carlos Salzedo.

Katarina Šter

Eva Dell'Acqua

Villanelle

Frédéric van der Elst

J'ai vu passer l'hirondelle
Dans le ciel pur du matin:
Elle allait, à tire-d'aile,
Vers le pays où l'appelle
Le soleil et le jasmin.
J'ai vu passer l'hirondelle!
J'ai longtemps suivi des yeux
Le vol de la voyageuse...
Depuis, mon âme rêveuse
L'accompagne par les cieux.
Ah! ah! au pays mystérieux!
Et j'aurais voulu comme elle
Suivre le même chemin...
J'ai vu passer l'hirondelle, etc.

Gabriel Fauré

Les Berceaux

Sully Prudhomme

Le long du Quai, les grands vaisseaux,
Que la houle incline en silence,
Ne prennent pas garde aux berceaux,
Que la main des femmes balance.

Mais viendra le jour des adieux,
Car il faut que les femmes pleurent,
Et que les hommes curieux
Tentent les horizons qui leurrent!

Et ce jour-là les grands vaisseaux,
Fuyant le port qui diminue,
Sentent leur masse retenue
Par l'âme des lointains berceaux.

Villanelle

*Videla sem lastovko, kako leti
skozi umito jutranje nebo.
Odhaja prhutaje v deželo,
kamor sta jo poklicala
sonce in jasmin.
Videla sem lastovko!
Dolgo sledim z očmi,
kako leti popotnica ...
Odtlej moja zasanjana duša
jo spremlja čez nebo.
Ah, ah! V skrivnostno deželo!
Kamor gre ona, tja si želim
tudi jaz po njeni zračni poti ...
Videla sem lastovko itd.*

Zibelke

*Ob rečnem bregu se velike ladje
tiho zibljejo na vzvalovljeni vodi,
nič se ne zmenijo za zibelke,
ki jih ziblje ženska roka.*

*A prišel bo dan slovesa,
ko bodo ženske zajokale,
moški pa odšli na tvegano pot
proti varljivemu obzorju.*

*Tistega dne bodo velike ladje
za sabo pustile pristanišče
in čutile, kako jih zadržuje
s svojo težo – duša daljnih zibelk.*

Tristesse
Théophile Gautier

Avril est de retour,
La première des roses,
De ses lèvres mi-closes,
Rit au premier beau jour,
La terre bien heureuse
S'ouvre et s'épanouit;
Tout aime, tout jouit.
Hélas! j'ai dans le cœur une tristesse affreuse.

Les buveurs en gaité,
Dans leurs chansons vermeilles,
Célèbrent sous les treilles
Le vin et la beauté;
La musique joyeuse,
Avec leur rire clair
S'éparpille dans l'air.
Hélas! j'ai dans le cœur une tristesse affreuse.

En déshabillés blancs
Les jeunes demoiselles
S'en vont sous les tonnelles
Au bras de leur galants;
La lune langoureuse
Argente leurs baisers
Longuement appuyés,
Hélas! j'ai dans le cœur une tristesse affreuse.

Moi, je n'aime plus rien,
Ni l'homme, ni la femme,
Ni mon corps, ni mon âme,
Pas même mon vieux chien.
Allez dire qu'on creuse,
Sous le pâle gazon
Une fosse sans nom.
Hélas! j'ai dans le cœur une tristesse affreuse.

Otožnost

*Vrnil se je april
in prva izmed rož
se polzaprtih ustnic
smehlja v sončen dan;
presrečna zemlja
se radostno razpre;
vse ljubi, vse uživa.
Jaz pa v srcu čutim grozno žalost.*

*Razposajeni pivci
s svojo pordelo pesmijo
pod trtami opevajo
rujno vino in lepoto.
Radostna glasba
ob jasnem smehu
prši v sveži zrak.
Jaz pa v srcu čutim grozno žalost.*

*V belih oblekah
brhke gospodične
se pod senčniki sprehajajo
z gospodi pod rokó;
vzdihljiva luna
jim srebri poljube,
dolge poljube.
Jaz pa v srcu čutim grozno žalost.*

*Jaz ne maram več
ne za može, ne žene,
ne za telo in ne za dušo,
še za psa ne maram več.
Recite, naj izkopljejo
na bledem travniku
jamo brez imena.
V srcu čutim grozno žalost.*

Toujours

Charles Grandmougin

Vous me demandez de ma taire,
De fuir loin de vous pour jamais,
Et de m'en aller, solitaire,
Sans me rappeler qui j'aimais!

Demandez plutôt aux étoiles
De tomber dans l'immensité,
À la nuit de perdre ses voiles,
Au jour de perdre sa clarté,
Demandez à la mer immense
De dessécher ses vastes flots,
Et, quand les vents sont en démente,
D'apaiser ses sombres sanglots!

Mais n'espérez pas que mon âme
S'arrache à ses âpres douleurs
Et se dépouille de sa flamme
Comme le printemps de ses fleurs!

Chanson d'amour

Armand Silvestre

Chanson d'amour
J'aime tes yeux, j'aime ton front,
Ô ma rebelle, ô ma farouche,
J'aime tes yeux, j'aime ta bouche
Où mes baisers s'épuiseront.
J'aime ta voix, j'aime l'étrange
Grâce de tout ce que tu dis,
Ô ma rebelle, ô mon cher ange,
Mon enfer et mon paradis!
J'aime tout ce qui te fait belle,
De tes pieds jusqu'à tes cheveux,
Ô toi vers qui montent mes vœux,
Ô ma farouche, ô ma rebelle!
J'aime tes yeux, j'aime ton front,
Ô ma rebelle, ô ma farouche,
J'aime tes yeux, j'aime ta bouche
Où mes baisers s'épuiseront.

Za zmeraj

*Govorite mi, naj utihnem
in naj grem za zmeraj stran od vas,
naj izginem v samoto
in pozabim, da sem ljubil.*

*Recite raje zvezdam,
naj padejo v neskončnost,
nôči, naj se znebi teme,
dnevu, naj izgubi svetlobo,
recite brezbrežnemu morju,
naj si izsuši valove,
in ko nad njim potihnejo vetrovi,
naj utiša svoje vzdih.*

*Ne mislite, da se moja duša
lahko odtrga od grenke bolečine
in se izvije iz plamena – tudi
pomlad ne more brez cvetov.*

Ljubezenska pesem

*Ljubim tvoje oči, tvoje čelo,
ti, upornica, okrutnica,
ljubim tvoje oči, tvoja usta,
kjer venejo moji poljubi.
Ljubim tvoj glas, ljubim
nenavadno milino vsega, kar rečeš,
ti, upornica, moj ljubi angel,
peklen moj, moje nebo!
Ljubim vse, kar je na tebi lepega,
od nog do čudovitih las,
ti, ki k tebi stremijo moje želje,
ti, okrutnica, upornica!
Ljubim tvoje oči, tvoje čelo,
ti, upornica, okrutnica,
ljubim tvoje oči, tvoja usta,
kjer venejo moji poljubi.*

Après un rêve

Romain Bussine

Dans un sommeil que charmait ton image
Je rêvais le bonheur, ardent mirage,
Tes yeux étaient plus doux, ta voix pure et sonore,
Tu rayonnais comme un ciel éclairé par l'aurore;

Tu m'appelais et je quittais la terre
Pour m'enfuir avec toi vers la lumière,
Les cieux pour nous entr'ouvraient leurs nues,
Splendeurs inconnues, lueurs divines entrevues,

Hélas! Hélas! triste réveil des songes
Je t'appelle, ô nuit, rends moi tes mensonges,
Reviens, reviens radieuse,
Reviens ô nuit mystérieuse!

Claude Debussy

Beau soir

Paul Bourget

Lorsque au soleil couchant les rivières sont roses
Et qu'un tiède frisson court sur les champs de blé,
Un conseil d'être heureux semble sortir des choses
Et monter vers le coeur troublé.
Un conseil de goûter le charme d'être au monde
Ce pendant qu'on est jeune et que le soir est beau,
Car nous nous en allons, comme s'en va cette onde:
Elle à la mer, nous au tombeau.

Iz sna

*V spanju sem sanjal o tvoji podobi,
sanjal o sreči, nemirnem prividu,
tvoje oči so bile mehke, tvoj glas čist in zvonek,
žarela si kot nebo, ki ga ožarja zora.*

*Poklicala si me in dvignil sem se s tal,
s teboj pobegnil v svetlobo,
za naju so se oblaki razmaknili,
neznani sij je blisnil, božanska luč.*

*Nato pa sem se, žal, iz sanj prebudil.
Kličem te, o noč, vrni mi lažniv privid,
vrni se, vrni, žarek žarkov,
vrni se, skrivnostna noč!*

Lep večer

*Ko ob sončnem zahodu pordijo reke
in se čez žitno polje lahen vetr zapodi,
vse stvarstvo govori o sreči,
ki naj na žalostno srce posveti.
In govori o tem, da je lepo na svetu,
saj smo mladi in je lep večer.
Kajti vsi gremo, kakor gre ta val:
on proti morju, mi v hladen grob.*

Mandoline

Paul Verlaine

Les donneurs de sérénades
Et les belles écouteuses
Échangent des propos fades
Sous les ramures chanteuses.

C'est Tircis et c'est Aminte,
Et c'est l'éternel Clitandre,
Et c'est Damis qui pour mainte
Cruelle [fait]1 maint vers tendre.

Leurs courtes vestes de soie,
Leurs longues robes à queues,
Leur élégance, leur joie
Et leurs molles ombres bleues,

Tourbillonnent dans l'extase
D'une lune rose et grise,
Et la mandoline jase
Parmi les frissons de brise.

Nuit d'étoiles

Théodore de Banville

Nuit d'étoiles,
Sous tes voiles,
Sous ta brise et tes parfums,
Triste lyre
Qui soupire,
Je rêve aux amours défunts.

La seriene Mélancolie
Vient éclore au fond de mon cœur,
Et j'entends l'âme de ma mie
Tressallir dans le bois rêveur.

Mandolina

*Pevci milozvočnih serenad
in dekleta, ki jim prisluškujejo,
si tajno izmenjujejo poglede
pod šelestečimi krošnjami.*

*Tu sta Tircis in Aminta,
tam večna pevca Klitander
in Damis, ki sta za mnoge
lepotice zasnula mnoge verze.*

*Kratke svilene jopice,
dolge obleke z vlečkami,
njihova brhka radost,
mehke in otožne sence*

*prhutajo v ekstazi
rožnate in žalujoče lune,
mandolina pa zveni
v drgetu svežih sapic.*

Zvezdna noč

*Zvezdna noč,
v tvoji kapreni,
lahnem vetriču in vonju
vzdihuje
otožna lira,
jaz pa sanjarim o minuli sreči.*

*Čista Melanholija
mi odpira dno srca,
da zaslišim dušo svoje drage,
ki v sanjavem gozdu trepeta.*

Nuit d'étoiles,
Sous tes voiles,
Sous ta brise et tes parfums,
Triste lyre
Qui soupire,
Je rêve aux amours défunts.

Je revois à notre fontaine
Tes regards bleus comme les cieux;
Cette rose, c'est ton haleine,
Et ces étoiles sont tes yeux.

Nuit d'étoiles,
Sous tes voiles,
Sous ta brise et tes parfums,
Triste lyre
Qui soupire,
Je rêve aux amours défunts.

Musique

Paul Bourget

La lune se levait, pure, mais plus glacée
Que le ressouvenir de [quelque amour]¹ passée.
Les étoiles, au fond du ciel silencieux,
Brillaient, mais d'un éclat changeant, comme des yeux
Où flotte une pensée insaisissable à l'âme.
Et le violon, tendre et doux, comme une femme
Dont la voix s'affaiblit dans l'ardente langueur,
Chantait: » Encore un soir perdu pour le bonheur. «

*Zvezdna noč,
v tvoji kopreni,
lahnem vetriču in vonju
vzdihuje
otožna lira,
jaz pa sanjarim o minuli sreči.*

*Pri najinem vodnjaku vidim
tvoj pogled, moder kot nebo;
ta cvet je tvoj blagi dih
in te zvezde so tvoje oči.*

*Zvezdna noč,
v tvoji kopreni,
lahnem vetriču in vonju
vzdihuje
otožna lira,
jaz pa sanjarim o minuli sreči.*

Glasba

*Luna je vstala, čista in ledeno hladna,
kakor spomin na preteklo ljubezen.
Zvezde so sijale na umolklem nebu,
a sijale so spreminjasto, kakor oči,
ki v njih odseva duši nepojmljiva misel.
In violina je zapela, nežna in tiha,
kakor ženska, ki ji glas medli v gorečem
hrepenenju: »Še en nesrečen, izgubljen večer.«*

Clair de lune

Paul Verlaine

Votre âme est un paysage choisi
Que vont charmant masques et bergamasques,
Jouant du luth et dansant, et quasi
Tristes sous leurs déguisements fantasques!

Tout en chantant sur le mode mineur
L'amour vainqueur et la vie opportune.
Ils n'ont pas l'air de croire à leur bonheur,
Et leur chanson se mêle au clair de lune,

Au calme clair de lune triste et beau,
Qui fait rêver, les oiseaux [dans] les arbres,
Et sangloter d'extase les jets d'eau,
Les grands jets d'eau sveltes parmi les marbres.

Maurice Ravel: *Pet grških ljudskih napevov*

Michel Dimitri Calvocoressi

Chanson de la mariée

Réveille-toi, réveille-toi, perdrix mignonne,
Ouvre au matin tes ailes.
Trois grains de beauté,
mon cœur en est brûlé!

Vois le ruban d'or que je t'apporte,
Pour le nouer autour de tes cheveux.
Si tu veux, ma belle, viens nous marier!
Dans nos deux familles, tous sont alliés!

Là-bas, vers l'église

Là-bas, vers l'église,
Vers l'église Ayio Sidéro,
L'église, ô Vierge sainte,

Mesečina

*Vaša duša je pokrajina izbrana,
po njej hodijo očarljive maske,
plešejo ob lutnjah in zdi se,
kot da jočejo pod svojo krinko.*

*Tako prepevajo v molu
o ljubezni zmagoviti in življenju,
in nič ne kaže, da verjamejo v srečo,
njihova pesem mre v mesečini.*

*V miru lepe in otožne mesečine
ptice v krošnjah so pognane v sanje,
vodometi pa v ekstazo joka,
bistri vodometi v gladkem kamnu.*

Nevestina pesem

*Zbudi se, ljubka prepelica,
razpri svoja krila v jutro,
od treh lepotnih znamenj
mi gori hrepeneče srce.*

*Glej, prinašam ti zlat trak,
da si boš spela z njim lase.
Če hočeš, draga, se poročiva.
Najini družini sta že zaveznici.*

Tam dol, pri cerkvi

*Tam dol, pri cerkvi,
pri cerkvi svetega Siderija,
pri cerkvi Matere božje,*

L'église Ayio Costannino,
Se sont réunis,
Rassemblés en nombre infini,
Du monde, ô Vierge sainte,
Du monde tous les plus braves!

Quel Galant m'est comparable

Quel galant m'est comparable,
D'entre ceux qu'on voit passer?
Dis, dame Vassiliki?

Vois, pendus à ma ceinture,
pistolets et sabre aigu...
Et c'est toi que j'aime!

Chanson des cueilleuses de lentisques

Ô joie de mon âme,
Joie de mon cœur,
Trésor qui m'est si cher ;
Joie de l'âme et du cœur,
Toi que j'aime ardemment,
Tu es plus beau qu'un ange.
Ô lorsque tu parais,
Ange si doux
Devant nos yeux,
Comme un bel ange blond,
Sous le clair soleil,
Hélas ! tous nos pauvres cœurs soupirent !

Tout gai!

Tout gai! gai, Ha, tout gai!
(Belle jambe, tireli, qui danse;
Belle jambe), la vaisselle danse,
Tra la la la la...

*pri cerkvi svetega Konstantina
se je zbralo z vseh koncev
brez števila, Mati božja,
najpogumnejših ljudi na svetu.*

Kdo se lahko primerja z mano

*Kdo se lahko primerja z mano,
kaj, od tistih, ki gredo tu mimo?
No, povej mi, lepa Vasiliki.*

*Glej, ob boku mi visita
samokres in bridka sablja,
– in jaz ljubim samo tebe.*

Pesem nabiralk pistacije

*O, radost moje duše,
radost mojega srca,
predragocen zaklad!
Radost duše in srca,
tebe ljubimo plameneče,
tebe, ki si lep kot angel.
Ko te zagledamo,
milo nebeško bitje,
pred svojimi očmi,
si kakor svetlolasi angel
v jasnem soncu.
Oh, vsa naša srca vzdihujejo za tabo.*

Veselo!

*Veselo, ha, veselo!
(kako lepa je noga, trilili,
ki pleše, čudovita noga)
Perice in posoda, vse pleše,
tralala...*

BERNARDA BOBRO

Sopranistka **Bernarda Bobro** je študirala solopetje najprej v Mariboru, nato na Akademiji za glasbo in uprizarjajočo umetnost v Gradcu ter tam diplomirala z odliko. Leta 1998 se je predstavila v praznvedbi *Rekviem za Fanny Goldmann* Mie Schmid v okviru festivala Štajerska jesen. Leto pozneje je v Celovcu pela vlogo Suzane v Mozartovi *Figarovi svatbi*, leta 2002 še vlogo Pamine v Mozartovi *Čarobni piščali*, 2001 pa je debitirala v Verdijevem gledališču v Trstu.

Od sezone 2000/2001 do 2005 je bila članica dunajske Ljudske opere. Pela je vloge Adele v Straussovem *Netopirju*, Metke v Humperdinckovi operi *Janko in Metka* ter Suzane in Nannette v Verdijevem *Falstaffu*. Leta 2003 je debitirala na Slavnostnih igrah v Bregenzu v vlogi Petelina v novi produkciji Janáčkove *Lisične zvitorepke*. Poleti 2004 je pela vlogo Pamine v Reinsbergu, 2005 je ob tenoristu Piotru Beczali pela vlogo Valencienne v Lehárjevi *Veseli vdovi* in na Menuhinovem festivalu v Gstaadu. Prav tega leta je debitirala v hamburški Državni operi v vlogi Adele, po letu 2006 pa so sledili izjemno uspešni nastopi v pomembnih evropskih opernih hišah, na poletnem festivalu v Salzburgu, v Gledališču San Carlo v Neaplju, v Estonskem narodnem gledališču v Talinu, v Operi v Lillu in leta 2008 na slovitem Festivalu v Glyndebournu. Leta 2009 je pela vlogo Suzane v bruseljski operni hiši La Monnaie in v Gledališču v Baden-Badnu v *Kavalirju z rožo* pod vodstvom Christiana Thielemanna. Decembra 2010 je debitirala v Holandski operi v Amsterdamu. Leto pozneje je pela Violetto v *La Traviati* v Državni operi v Stuttgartu.

Jesen 2010 je Bernarda Bobro doživela sijajen uspeh kot Violetta na Dunaju, pred tem pa je debitirala tudi v pariški operni hiši Palais Garnier. Junija 2010 je z ansamblom Concentus Musicus pod vodstvom Nikolausa Harnoncourta požela odlične kritike kot Fortuna v Mozartovi operi *Scipionove sanje*. Leto pozneje je na Harnoncourtovo povabilo pela na Festivalu Styriarte v Haydnovi *Celilijini maši*. Maja 2012 je Bobrova v Bologni nastopila v Schubertovi *Maši v Es-duru* pod vodstvom Claudia Abbada, januarja 2012 pa je debitirala kot Violetta v Kraljevi operni hiši Covent Garden v Londonu.

Leta 2013 je v Torinu nastopila v Haydnovem *Stvarjenju* pod vodstvom Christopherja Hogwooda, oktobra 2013 pa je debitirala kot Despina v Mozartovi operi *Così fan tutte* v pariški hiši palais Garnier. Novembra 2013 je debitirala kot Gilda v Verdijevem *Rigolettu* v Operi v Kölnu, leta 2015 pa je prvič pela vlogo Violette v Novem nacionalnem gledališču v Tokiu.

Januarja 2016 pa je sledil njen debi v Združenih državah

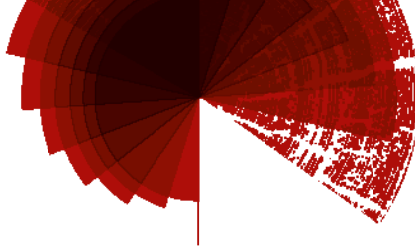
Amerike, v vlogi Grofice v Mozartovi *Figarovi svatbi* v operi v Seattlu; spomladi se je predstavila v ciklu koncertov Stara glasba na Novem trgu (Ljubljana). Pod taktirko Marka Letonje je junija 2016 nastopila v Mariboru, novembra 2016 pa je debitirala z vlogo Donne Anne v Mozartovem *Don Giovanni* v operni hiši v Stuttgartu. Aprila 2017 se je predstavila v vlogi Lucie v Donizettijevi operi *Lucia di Lammermoor* v opernem gledališču v Kölnu.

TINA ŽERDIN

Harfistka **Tina Žerdin** je na Akademiji za glasbo na Dunaju v koncertnem razredu profesorice Adelheid Blovsky-Miller z odliko opravila tako dodiplomski kot tudi magistrski študij ter se sočasno intenzivno izobraževala pri številnih znanih tujih profesorjih, predvsem

predstavnih visoke francoske šole igranja harfe. Med študijem je bila štipendistka Ministrstva za kulturo Republike Slovenije. Po študiju je od dunajske Univerze za glasbo prejela nagradno štipendijo za izjemne študijske dosežke, leta 2010 pa za svoje raziskovalno in umetniško dejavnost iz vloge harfe v opusu skladatelja Richarda Wagnerja tudi štipendijo Bayreuthskega štipendijskega sklada. Koncertno se veliko udeležuje tako doma kot tudi v tujini. Nastopa kot solistka, kot članica raznovrstnih komornih zasedb in kot soloharfistka uglednih avstrijskih orkestrrov (Dunajski komorni orkester, orkester na starih inštrumentih Dunajska akademija, Madžarsko-avstrijska Haydnova filharmonija, orkester Tirolskih slavnostnih iger in drugi). Gostovala je tudi v orkestrih dunajske Državne opere in milanske Scale. Je avtorica številnih posnetkov za arhiv Radia Slovenije in avstrijske nacionalne radiotelevizije ORF. V letu 2015 je v založbi Društva slovenskih skladateljev izšla tudi njena prva zgoščenka z deli slovenskih avtorjev. Kot pedagoginja je dejavna v Sloveniji, Avstriji in Mongoliji.

NAPOVEDUJEMO IN VABIMO

VPIS V NOVO SEZONO 2018/2019

Z mesecem majem odpiramo nova poglavja naših skupnih glasbenih dogodivščin, zato vas vabimo, da se nam tudi v koncertni sezoni 2018/2019 pridružite kot abonenti Orkestrskega in Komornega cikla. Vse podrobnosti o nastopajočih, programih in datumih vpisa ste dosedANJI abonenti že prejeli na vaše naslove, novo sezono pa predstavljamo tudi v medijih in na naši spletni strani www.nd-mb.si.

Ob tem vam pripravljamo tudi presenečenje: vsi, ki boste svoj abonma podaljšali ali vpisali na novo **do 5. junija 2018**, se boste lahko potegovali za še eno glasbeno dogodivščino. Med abonenti bomo izžrebali srečnega, ki ga bomo skupaj z Agencijo M v avgustu (11. in 12. avgust 2018) popeljali na dvodnevni izlet v Češki Krumlov ter na ogled opere *Lisička Zvitorepka* Leoša Janáčka v tamkajšnjem edinstvenem »vrtljivem«
gledališču v grajskem parku.

Z vašo abonentsko kartico si boste lahko ogledali tudi vse koncerte v Salonu glasbenih umetnikov v sklopu Festivala Lent 2018 v dvorani Union, zagotavlja pa vam tudi 20% popust pri nakupu vstopnic za septembrski Festival Maribor 2018. Na svidenje na novih popotovanjih v *brezčasje*!

22.–30. junij 2018

Lentajmo!

Zgodba Festivala Lent je zgodba večerov, ki dišijo po poletju in vabijo v družbo, ven, pod zvezdno nebo, med pisane luči, zvoke, ritme. K Dravi, v kateri odsevajo fantastične podobe iz sanj, med stojnice, s katerih vabijo lokalne dobröte, na trge, kjer srečaš znance, na ulice, ki valovijo s pisano reko obiskovalcev z vsega sveta. V mesto, ki diha, utripa, živi! Več o programu na www.festival-lent.si.

↙ NARODNI DOM MARIBOR ↘

Informacijska pisarna Narodnega doma Maribor, uradne ure: vsak delavnik od 10.00 do 17.00, v soboto od 9.00 do 12.00 ter uro pred vsako prireditvijo. **Dvorana Union:** uro pred vsako prireditvijo.

☎ (02) 229 40 11, 229 40 50, 031 479 000, 040 744 122

✉ vstopnice@nd-mb.si; spletni nakup vstopnic: <http://nd-mb.kupikarto.si/>

fb www.facebook.com/narodni.dom.maribor

www.nd-mb.si

Naklada: 150 kosov, brezplačen izvod.

Program je omogočila Mestna občina Maribor. Koncert je podprlo Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije.